

Sagen sættes til Forhandling.

Formanden: Da den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart er blevet forhindret i at være til Stede, giver jeg Ordet til den højtærede Forsvarsminister, som ogsaa vil repræsentere Ministeren for Handel, Industri og Søfart under Behandlingen af de to følgende Sager paa Dagsordenen.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Paa Handelsministerens Vegne skal jeg tillade mig at anbefale for det høje Folketing Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og andre Erstatningsmaterialer i Skotøj. Ældre Medlemmer af Tinget vil være klar over, at denne Lovgivning i Aar faktisk holder 25 Aars Jubilæum, idet den første Lov herom vedtoges under den Krise, vi havde her i Landet for 25 Aar siden.

Det foreliggende Lovforslag er Videreførelse af en Lov, som gentagne Gange er blevet forlænget ved Lovanordninger, og gaar altsaa ud paa en Fortsættelse af en ret gammel Lovgivning, hvis Formaal er at opretholde en høj og god Kvalitet for en saa vigtig Forbrugsvare som Skotøj. Det foreliggende Lovforslag er enslydende med den hidtil gældende Lov, bortset fra, som den højtærede Handelsminister oplyste ved Fremsættelsen i Landstinget, at der yderligere er indføjet nogle Undtagelsesbestemmelser, nemlig angaaende nogle Undtagelser, som hidtil er afgjort ad administrativ Vej.

Da Lovforslaget som sagt er en gammel Kending og i det store og hele er enslydende med den hidtil gældende Lov, og da det yderligere er vedtaget enstemmigt i det høje Landsting, skal jeg tillade mig at anbefale det til hurtigt og velvillig Behandling ogsaa her i Tinget.

Lars P. Jensen: Det Lovforslag, som vi nu har til Behandling i dette høje Ting, er fremsat i det andet høje Ting den 28. Februar 1946 og senere vedtaget af samme Ting, og det er kun en Forlængelse af en gældende Lov, nemlig Lov Nr. 144 af 31. Marts 1941, senere forlænget ved Lovanordning Nr. 190 af 18. April 1945 og igen ved Lov Nr. 297 af 22. Juni 1945, der har Gyldighed til 1. Maj 1946. Denne Lov drejer sig om Forbud imod at anvende Pap og andre Erstatningsstoffer saasom Papir, Kunstlæder, Kunstlæderpap eller kemisk tilberedt Fiberpap i Fodtøj, der i erhvervmæssigt Øjemed er fremstillet her i Landet. Ligeledes forbyder Loven, at der til dansk Toldomraade indføres Fodtøj, der indeholder de før

nævnte Erstatningsstoffer. Dog gives der i Lovens § 1 Tilladelse til i meget begrænset Omfang at benytte disse Erstatningsstoffer efter Regler, som ogsaa fastsættes i Lovens § 1. Disse Afvigelser gælder for saavel her i Landet fabrikeret Skotøj som for Skotøj, der indføres til dansk Toldomraade.

Fra mit Partis Side er vi enige med den højtærede Handelsminister i, at der stadig paa dette Omraade maa forefindes Lovbestemmelser af nævnte Karakter. Det er med Glæde, vi ser, at Skotøjsudvalget, der bestaar af Repræsentanter for baade Skotøjsindustriens Arbejdere og Skotøjshandelen — selv om det for Skotøjsindustriens Arbejdere kan betyde mindre Arbejde og for Skotøjshandelen mindre Omsætning — stadig ønsker, at dansk Skotøjs Standard holdes højt.

For Forbrugerne af Skotøj, som jo faktisk er hele Befolkningen, har det stor Betydning, at de sparsomme Mængder, der kommer i Handelen — samtidig med at vi jo har Bestemmelser om Kontrol med Køb af Fodtøj for den enkelte Forbruger — ogsaa virkelig er solidt og godt Fodtøj. Da det i de senere Aar har været meget vanskeligt, ja, næsten umuligt at købe Galocher og andet Overtræksfodtøj, har det ogsaa sundhedsmæssig Betydning, at det forhaanden-værende Fodtøj er af solid og slidstærk Karakter. Da det ligeledes i de senere Aar har været meget vanskeligt, grundet paa Materiale-mangel, at faa forsaalet og repareret Skotøj, maa vi hilse dette Lovforslag med Tilfredshed.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa den Mangel, der er paa Læder til Reparationsarbejde. Der har mange Steder været meget lang Ventetid paa Skotøjsreparationer, grundet paa denne Mangel, og da det ikke er alle, der er i Besiddelse af flere Par Sko, har det for mange Mennesker været — og er stadig — et stort Problem at holde Saaler under Fodtøjet; særlig hvor der er flere Børn, er det næsten umuligt. Saafremt der paa dette Omraade kunde skabes en Forbedring — og det er haardt tiltrængt —, vilde det ude i den store forbrugende Befolkning blive modtaget med Glæde og Taknemmelighed.

Jeg vil ogsaa gerne pege paa et andet Forhold, der har stor Betydning. Det er Mangelen paa Træ til Træskobunde. Der er i Øjeblikket stor Mangel paa Træsko, og det skyldes, at Fabrikernes Tildelinger af Træ ikke mere svarer til det Behov, der er for Træsko, efter at en stor Del af Befolkningen har maattet gaa over til dette Fodtøj for at